

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Právnická fakulta

Katedra správního práva a finančního práva

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Diplomantka: **NOVÁKOVÁ Veronika**

Oponent diplomové práce: JUDr. Ondřej Vícha, Ph.D.

Akad. rok: **2016/2017**

Název diplomové práce: **Dodatečné povolování staveb v Národním parku Šumava**

Diplomantka si pro zpracování své diplomové práce vybrala aktuální téma dodatečného povolování staveb, přičemž svou práci zaměřila na území Národního parku Šumava. Aktuálnost tématu dokládá i fakt, že v současné době je v různé fázi legislativního procesu několik návrhů zákonů - jde zejména o novelizaci stavebního zákona (sněmovní tisk č. 927), zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (nebo též „zákona EIA“) (sněmovní tisk č. 1003), popř. zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (nebo též „ZOPK“) (sněmovní tisk č. 501, následně publikovaného ve Sbírce zákonů pod č. 123/2017 Sb.), které mohou výrazně ovlivnit povolování staveb obecně, jakož i povolování staveb na území národních parků zvláště. Za nedostatek práce proto považuji skutečnost, že diplomantka se těmto aktuálně připravovaným nebo již přijatým změnám relevantní právní úpravy vůbec nevěnovala. Tato výtku platí zejména ve vztahu k zákonu č. 123/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, jehož změny autorka v práci vůbec nereflektovala. A to přesto, že tato novela významným způsobem mění právní režim národních parků, jejich vymezení, základních i bližších ochranných podmínek, jakož i novému členění národních parků (zonace).

Diplomantka vybranou problematiku zpracovává systematicky, jednotlivé kapitoly na sebe vhodně navazují. Práce je rozčleněna do sedmi kapitol, které se dále člení na podkapitoly (mimo úvod a závěr). V první kapitole autorka představuje základní principy právní úpravy povolování staveb ve stavebním zákoně, jakož i řízení o odstranění stavby nebo o jejím dodatečném povolení. Soustředila se zejména na podmínky pro vydání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby uvedené v § 129 odst. 3 stavebního zákona. Pokud v úvodní kapitole konstatuje „*nejprve se záměr stavby posuzuje v rámci územního řízení*“ (s. 10), vůbec nereflektuje právní úpravu posuzování vlivů na životní prostředí obsaženou v zákoně č. 100/2001 Sb., která je nezbytným předpokladem pro umístění nebo povolování staveb vymezených v příloze k zákonu č. 100/2001 Sb. To se odráží i do tvrzení autorky navazující na § 109 písm. g) stavebního zákona (s. 14), že „*řízení o dodatečném povolení stavby by se za splnění zákonných podmínek mohl účastnit i spolek*

podle § 70 ZOPřK“. Autorka na tomto místě - stejně tak jako i v kapitole č. 3.1.3 (s. 23-24) a v závěrečné kapitole (s. 55) - opomíjí možnosti dotčené veřejnosti vyplývající z § 9c odst. 3 zákona EIA (nehledě na připravované změny § 70 ZOPK v souvislosti s novelizací stavebního zákona), zmiňuje je pouze okrajově v další části této kapitoly (na s. 16).

Ve druhé kapitole se autorka věnuje postavení Správy NP Šumava (nesprávně ji však označuje jako Správu NP a CHKO) a její účasti v řízení o dodatečném povolení stavby. Zaměřila se zejména na vydávání závazných stanovisek k některým činnostem ve zvláště chráněných územích Správou NP podle § 44 ZOPK, na jejich přezkum v rámci § 149 odst. 5 správního řádu a na jejich obsah. V této části postrádám odkaz na § 16 odst. 2 písm. b) ZOPK (zavedený zákonem č. 123/2017 Sb.), podle něhož je na území národních parků mimo zastavěná území a zastavitelné plochy obcí zakázáno umisťovat, povolovat nebo provádět stavby, mimo staveb nevyžadujících územní rozhodnutí nebo územní souhlas a určených pro taxativně vymezené účely (např. ochranu přírody). V těchto případech by Správa NP musela vyslovit v závazném stanovisku nesouhlas s navrhovanou výstavbou.

Třetí kapitola pojednává o vlivu obcí a jejich obyvatelů na vydávání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Zaměřila se zejména na postavení a procesní prostředky účastníků řízení (obcí a jejich obyvatel). V kapitole č. 3.1.3 (s. 23-24) ovšem opětovně opomíjí možnosti dotčené veřejnosti (spolků hájících zájmy ochrany životního prostředí) vyplývající z § 9c odst. 3 zákona EIA. Autorka dále uvádí i procesní práva subjektů, kteří se nestanou účastníkem řízení o dodatečném povolení stavby. V této souvislosti zmiňuje přezkumné řízení, stížnosti, petice a shromáždění, jakož i konání místního referenda. Avšak i v této kapitole (č. 3.2) je nutno zdůraznit chybějící zmínku o právech veřejnosti uplatňovat v navazujícím řízení o dodatečném povolení stavby tzv. připomínky (viz § 9c odst. 1 zákona EIA). Dále v této kapitole rozebírá obranu proti nečinnosti stavebního úřadu, jakož i problematiku dodatečného povolování stavby v rozporu s územním plánem obce. Každá z pojednávaných dílčích forem účasti obcí a veřejnosti by však nepochybně mohla být předmětem hlubší analýzy. Předmětem dalších kapitol (č. 4 – 7), které tvoří cca polovinu textu celé práce, byly praktické příklady dodatečného povolování staveb v NP Šumava, na kterých diplomantka vhodně ukazuje aplikaci relevantních ustanovení stavebního zákona a zákona o ochraně přírody a krajiny v praxi. Je tedy otázkou, zda praktická část je doporučení ve vztahu k části teoretické.

Autorka v práci nezmiňuje možnosti zapojení veřejnosti do procesů, které nemají povahu správního řízení (např. územní plánování, posuzování vlivů na životní prostředí). V rámci vymezení základních pojmů postrádám vymezení pojmů veřejnost a dotčená veřejnost v zákoně EIA, které byly do tohoto zákona doplněny zákonem č. 39/2015 Sb. V souvislosti s účastí veřejnosti v řízení o dodatečném povolení stavby by jistě stálo za hlubší analýzu pojednání o procesu posuzování vlivů na životním prostředí (EIA) a uplatňování práv dotčené veřejnosti přihlásit se do navazujícího řízení o dodatečném povolení stavby (§ 9c odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb.) či domáhat se žalobou zrušení rozhodnutí v něm vydaného (§ 9d odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb.).

Po formální stránce diplomová práce odpovídá směrnici děkanky PFUP č. 2/2010, kterou se stanoví náležitosti kvalifikačních prací. Předložená práce splňuje zadání z hlediska rozsahu, a to včetně rozsahu poznámkového aparátu. Práce je bez gramatických chyb a je poměrně čtivá. Odpovídající je i seznam pramenů, z nichž autorka čerpala, odborných monografií, komentářů, odborných článků v odborných časopisech, příspěvků ve sbornících, relevantních právních předpisů, internetových zdrojů a dalších publikací přímo dopadající na zmíněnou problematiku. Výhrady lze mít pouze k nedostatečnému využití zahraniční odborné literatury či jiných zahraničních pramenů, což je však dáno výběrem zkoumané problematiky.

Kladně naopak hodnotím využití soudní judikatury vztahující se k projednávání tématické, vyjádření vlastních názorů a zejména zařazení praktických příkladů dodatečného povolování staveb v NP Šumava. Na základě uvedeného popisu praktických příkladů však postrádám jejich důkladnější zhodnocení a návrhy diplomantky *de lege ferenda*.

I přes výše uvedené nedostatky lze konstatovat, že diplomantka prokázala schopnost samostatně získávat teoretické, odborné a praktické poznatky a jejich zpracování i využití. Předložená diplomová práce odpovídá zadání i požadavkům kladeným na tento druh prací, proto ji

doporučuji k ústní obhajobě

a dle výsledku ústní obhajoby navrhuji hodnocení stupněm **C/D**.

Navrhuji, aby se diplomantka při ústní obhajobě vyjádřila k následujícím otázkám:

1. *Na str. 14 autorka uvádí, že řízení o dodatečném povolení stavby by se za splnění zákonných podmínek mohl účastnit i spolek podle § 70 ZOPřK. K jakým změnám daného ustanovení dochází v návaznosti na přijetí novely stavebního zákona a souvisejících zákonů (tisk č. 927)?*
2. *Jaké změny přináší tatáž novela stavebního zákona (tisk č. 927), pokud jde o účast veřejnosti v řízení o dodatečném povolení stavby?*
3. *Nechť diplomantka shrne, jaké změny v právním režimu národních parků (s důrazem na problematiku pojednávanou v diplomové práci) přinesl zákonu č. 123/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny?*
4. *Jaké změny relevantních právních předpisů by diplomantka navrhla na základě provedeného popisu praktických příkladů dodatečného povolování staveb v NP Šumava?*

V Olomouci dne 24. dubna 2017

JUDr. Ondřej Vícha, Ph.D.